

Великопосна посланица епископа рашко-призренског Теодосија - свештенству, монаштву и верном народу

Мир вам од Бога и благослов Господњи!

У овим данима духовне припреме за почетак Свете Четрдесетнице, обраћамо Вам се, браћо и сестре, децо духовна, благодарећи пре свега Господу Спаситељу који нас држи и чува у овом тешком времену, као што је и сачувао наш верни народ вековима кроз сва његова страдања и невоље. Обраћамо вам се са пастирским позивом да у благословеним данима предстојећег подвига Великог поста, молитвом, љубављу, праштањем и уздржањем од свега онога што нас одваја од Бога и ближњих, заједнички упутимо свој вапај Господу, како би нас у овом времену, неизвесности и невоља, поштедео и сачувао. Више него икада, потребно нам је Божје силе и снаге, да на све тешкоће и искушења одговоримо благодарношћу, трпљењем, надом и чврстом вером, да у животу ништа не бива без Божије воље и премудрости. Бог, који је изволео да у Христу Исусу сједини и васпостави своју расејану децу као једно тело – Цркву Божију и уведе у вечност, вековима води и наш народ српски и светосавски, на овим просторима, ка тихом пристаништу своје љубави и радости Новог Јерусалима. Али, како је и сам Христос Спаситељ показао, васкрсења нема без крста, нити рођења новог човека без умирања старог, са свим његовим заблудама и лутањима. Отуда је пут ка вечном животу једино пут покајања, то јест промене нашег начина живота, нашег ума и срца. А такве промене, нема без Божије помоћи, коју Бог изобилно излива свима онима, који сопственим трудом своје срце молитвом отварају за Његову несебичну љубав, и своје тело, са његовим

себичним прохтевима, разапињу благословеним постом.

Како нас учи свети Василије Велики, пост није само уздржање од хране, већ изнад свега „удаљење од зла, уздржање језика, стишавање гњева, одбацивање похоте, злословља, лажи, кривоклетства“ (О посту, беседа 2). Сам Господ научио нас је да се зло побеђује „постом и молитвом“ (Мт. 17.21) и Сам је постио на Гори кушања, побеђујући у човечјој природи све оно што човека одваја од истинског живота и заједнице са Богом. Постили су и пророци Мојсије и Илија, и други древни старозаветни пророци, када год је требало умолити Бога, јер Бог, иако зна наше потребе, жели наше свецело обраћење. Човек, будући да је и душа и тело, мора првенствено да изрази своју љубав према Богу, не само речима, већ жртвујући своје себичне телесне прохтеве, да би тако створио пут просвећујућој благодати Божијој, која мења поредак природе, и оно што је немогуће тада чини могућим.

Немојмо, децо духовна, никада заборавити да нема молитве без поста, без подвига у коме учествује и наше тело, не зато што је Богу потребна наша телесна оскудица, већ зато што нема искрене љубави без жртве, без напора, без истинске промене наших старих и себичних навика којима служимо себи као идолу. Зато, још говори Господ преко светог пророка Јоила: „Обратите се к мени свијем срцем својим и постећи и плачући и тужећи. И раздерите срца своја а не хаљине своје, и обратите се ка Господу Богу својему, јер је милостив и жалостив, спор на гњев и обилан милосрђем... Између тријема и олтара нека плачу свештеници, слуге Господње, и нека реку: прости, Господе, народу својему, и не дај нашљедства својега под срамоту, да њим овладају (незнабожни) народи; зашто да реку у народима: где им је Бог? И Господ ће ревновати за земљу своју и пожалиће народ свој. И Господ ће одговорити и рећи ће своме народу: ево, ја ћу вам

Пише: Владика Теодосије
четвртак, 07 март 2019 13:07

послати жита и вина и уља, и бићете га сити, и нећу вас више дати под срамоту међу народима.“ (Јоил 2, 12-19)

Из историје Божијег народа у Старом завету на много места можемо видети да Бог позива народ на покајање и повратак у дом. Очевом, јер спасење долази једино од Бога Велики проповедник љубави Божије, Свети пророк Јеремија вапије: „Овако вели Господ, да је проклет човек који се узда у човека и који ставља дело себи за мишицу, а од Господа одступа срце његово. (Јер. 17, 5)“

Данас живимо у времену када као да смо заборавили речи псалмопевца Давида који говори: „Једни се хвале колима, и други коњима, а ми ћемо се величати именом Господа Бога нашега.“ (Пс. 19.8). Неће нас спасити никаква сила овога света ако се не вратимо Богу и сво своје поуздање положимо на њега. Али за то је потребна вера, вера да су истините речи Господа који нас еванђелски подсећа да нам је и „коса на глави сва избројана“ (Мт. 10.30) и да се не бринемо за сутрашњи дан (уп. Мт 6,34). Уздајмо се, зато, и радијмо у Богу, јер ако се Бог брине за птице и пољско цвеће, сигурно ће се бринути и за своје верне слуге (уп. Мт 6, 25-30). Тамо где је потпуна преданост Богу, нема и не може бити страха и неизвесности.

Оне који тргују својим наслеђем чека проклетство, које ће их пратити за живота - и у вечности

Пише: Владика Теодосије
четвртак, 07 март 2019 13:07

